

Sygn. akt I Ns 273/20

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lutego 2022r.

Sąd Rejonowy w Piszczu I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Anna Gajewska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Agnieszka Zuzga

po rozpoznaniu w dniu 19 stycznia 2022r. w Piszczu

na rozprawie

sprawy z wniosku P. P.

z udziałem K. K.

o podział majątku wspólnego

p o s t a n a w i a :

I. Ustalić, że w skład majątku wspólnego wnioskodawcy P. P. i uczestniczki postępowania K. K. wchodzą:

a) stanowiący odrębną nieruchomość lokal mieszkalny nr (...) usytuowany w budynku wielorodzinnym położonym w P. przy ul. (...) wraz z przynależnym udziałem w wysokości (...) części w nieruchomości wspólnej w prawie użytkowania wieczystego działki gruntu numer (...), oraz współwłasności wszelkich części budynku i innych urządzeń, które nie służą wyłącznie do użytku właścicieli lokali, dla którego to lokalu Sąd Rejonowy w Piszczu IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą numer KW NR (...) o wartości 231 850 zł (dwieście trzydzieści jeden tysięcy osiemset pięćdziesiąt złotych);

b) kwota 4 700 zł stanowiąca równowartość samochodu osobowego marki C. (...) o numerze rejestracyjnym (...), rok prod. 2005.

I. Dokonać podziału majątku wspólnego wnioskodawcy P. P. i uczestniczki postępowania K. K. w ten sposób, że składniki majątku wymienione w pkt I. w podpunktach a) i b) przyznać na własność wnioskodawcy P. P..

II. Ustalić, iż wnioskodawca P. P. poczynił nakłady z majątku osobistego na majątek wspólny stron postępowania w łącznej wysokości 49 400 zł (czterdzieści dziewięć tysięcy czterysta złotych).

III. Zasądzić od wnioskodawcy P. P. na rzecz uczestniczki postępowania K. K. tytułem spłaty kwotę 93 575 zł (dziewięćdziesiąt trzy tysiące pięćset siedemdziesiąt pięć złotych) płatną jednorazowo w terminie 6 (sześciu) miesięcy od dnia uprawomocnienia się niniejszego orzeczenia, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku zwłoki w terminie płatności.

IV. Oddać wniosek uczestniczki postępowania K. K. o przyznanie jej lokalu socjalnego.

V. Nakazać uczestniczce postępowania K. K., aby opróżniła i wydała wnioskodawcy P. P. lokal mieszkalny opisany szczegółowo w pkt. I ppkt. a) postanowienia, w terminie 9 (dziewięciu) miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, nie wcześniej jednak niż w terminie 3 miesięcy od uzyskania pełnej spłaty zasądzonej w pkt. IV orzeczenia.

VI. Zasądzić od uczestniczki postępowania K. K. na rzecz wnioskodawcy P. P. kwotę 900 zł (dziewięćset złotych) tytułem zwrotu połowy kosztów postępowania.

VII. Nakazać ściągnąć od wnioskodawcy P. P. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Piszku kwotę 862,55 zł (osiemset sześćdziesiąt dwa złote 55/100) tytułem zwrotu połowy wydatków.

VIII. Ustalić, iż pozostałe koszty postępowania strony ponoszą we własnym zakresie.

Sygn. akt I Ns 273/20

UZASADNIENIE

P. P. wystąpił z wnioskiem o podział majątku wspólnego byłych małżonków wskazując jako uczestniczkę postępowania K. K..

Wnioskodawca ostatecznie wniósł o:

1. ustalenie, że w skład majątku wspólnego wnioskodawcy i uczestniczki postępowania wchodzi:

a) lokal mieszkalny nr (...), usytuowany w budynku wielorodzinnym położonym w P. o numerze 17B, o powierzchni 43,32 m², składający się z pokoju, pokoju z aneksem kuchennym i przedpokoju wraz z przynależną lokalowi piwnicą o powierzchni 3,27 m² oraz udziałem (...) części w nieruchomości wspólnej oraz prawie użytkowania wieczystego działki nr (...), dla którego to lokalu Sąd Rejonowy w Piszku IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą nr (...) o wartości 180 000 złotych.

b) kwota uzyskana ze sprzedaży samochodu osobowego C. (...) nr rej. (...) w wysokości 4000 złotych.

2. ustalenie, że wnioskodawca na majątek wspólny stron poczynił nakłady z majątku osobistego w wysokości 65 000 złotych – darowizny od rodziny oraz 25 000 złotych – pieniądze zarobione w Stanach Zjednoczonych.

3. dokonanie podziału majątku wspólnego zainteresowanych poprzez przyznanie składnika opisanego pkt 1a na własność wnioskodawcy z jednoczesnym zobowiązaniem wnioskodawcy do dokonania stosowanej do udziału w majątku wspólnym spłaty na rzecz uczestniczki postępowania, z uwzględnieniem wartości nakładów poniesionych z majątku osobistego wnioskodawcy na majątek wspólny stron.

W uzasadnieniu wnioskodawca wskazał, że zainteresowani byli małżeństwem, które zostało rozwiązane wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie z 20 listopada 2018 roku sygn. akt VI RC 906/17, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z 2 sierpnia 2019 roku sygn. akt I ACa 153/19.

Zainteresowani nie zawierali umów majątkowych małżeńskich.

Wnioskodawca podał, że w skład majątku wspólnego wchodzi lokal mieszkalny oraz kwota uzyskana ze sprzedaży samochodu stanowiącego majątek wspólny, przy czym cena sprzedaży była adekwatna do stanu technicznego pojazdu.

Wnioskodawca podkreślił, że na zakup i remont mieszkania położonego przy ul. (...) w P. wnioskodawca otrzymał od swojej rodziny darowizny w łącznej wysokości 65 000 złotych, z których to między innymi zapłacona została zaliczka na poczet ceny mieszkania. Wartość wskazanych darowizn poczynionych na rzecz wnioskodawcy stanowi wartość nakładów wnioskodawcy z majątku osobistego na majątek wspólny stron, które to nakłady powinny zostać rozliczone.

W odpowiedzi na wniosek uczestniczka postępowania K. K. ostatecznie wniosła o:

I. ustalenie, iż w skład majątku wspólnego zainteresowanych wchodzi:

1. prawo własności lokalu mieszkalnego wraz z powierzchnią przynależnej piwnicy o łącznej powierzchni 46,59 m², znajdującego się w budynku przy ul. (...) w P., dla którego Sąd Rejonowy w Pisz – IV Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi KW nr (...) wraz z udziałem związanym z własnością lokalu (...) w nieruchomości wspólnej – o łącznej wartości 231 850 złotych,
2. ruchomości, a mianowicie: prawo własności samochodu osobowego C. (...) o numerze rejestracyjnym (...), który został zbyty przez wnioskodawcę bez zgody i wiedzy uczestniczki postępowania – o wartości 10 000 złotych,
3. garaż nr (...) położony w budynku przy ul. (...) w P., położony w kondygnacji podziemnej o powierzchni ok. 18 m² na działce nr (...) – o wartości około 30 000 złotych.

II. dokonanie podziału majątku wspólnego zainteresowanych poprzez przyznanie składników majątku opisanych w punkcie I.1. uczestniczce postępowania, ze spłatą na rzecz wnioskodawcy rozłożoną na równe raty na okres 10 lat od uprawomocnienia się postanowienia oraz zasądzenia połowy wartości samochodu opisanego w p. I.2., który został zbyty przez wnioskodawcę bez zgody uczestniczki za zaniżoną kwotę, natomiast garażu opisanego w punkcie I.3. na rzecz wnioskodawcy z odpowiednią spłatą na rzecz uczestniczki postępowania.

Jednocześnie wniosła o oddalenie wniosku wnioskodawcy o rozliczenie nakładu poniesionego z majątku osobistego wnioskodawcy na majątek wspólny stron w kwocie 65 000 złotych, bowiem kwota ta nie stanowiła majątku osobistego wnioskodawcy, ponieważ środki te były majątkiem wspólnym stron przekazany przez wnioskodawcę jego siostrze wbrew woli uczestniczki.

Wnioskodawczyni z ostrożności procesowej, gdyby sąd uwzględnił żądanie wnioskodawcy o rozliczenie nakładów, wniosła o:

- I. dokonanie podziału majątku wspólnego stron poprzez przyznanie wszystkich składników majątku opisanych w punkcie I. wnioskodawcy z odpowiednią spłatą na rzecz uczestniczki postępowania,
- II. przyznanie uczestniczce postępowania prawa do lokalu socjalnego jako osobie samotnie wychowującej dzieci i nie posiadającej żadnego innego majątku poza tym objętym niniejszym postępowaniem,
- III. wstrzymanie wykonania opróżnienie i wydania przedmiotowego lokalu mieszkalnego do czasu złożenia uczestniczce postępowania przez Gminę oferty zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego.

Uczestniczka przyznała, że wspólność majątkowa małżeńska ustała między stronami w dniu 2 sierpnia 2019 roku na skutek wydania przez Sąd Apelacyjny w Białymstoku wyroku w sprawie o rozwód sygn. akt I ACa 153/19.

Uczestniczka wskazała, że nie wiedziała o darowiznach jakie wnioskodawca otrzymał od swojej rodziny. Podkreśliła, że żadne środki z majątku osobistego wnioskodawcy nie były w żaden sposób inwestowane w mieszkanie stron, które zostało zakupione w 2010 roku. Środki na wpłatę wkładu na zakup mieszkania pochodziły ze wspólnych oszczędności zainteresowanych, które związek małżeński zawarły w 2008 roku.

Uczestniczka wskazała, że pieniądze, które zostały podarowane wnioskodawcy, ten osobiście zarabiał prowadząc działalność gospodarczą polegającą na obsłudze wesel i przekazywał siostrze w obecności uczestniczki postępowania, siostra natomiast w obecności wnioskodawcy i uczestniczki wpłacała je na swoje konto. Zarobione z tej działalności pieniądze wnioskodawca przekazywał także swoim rodzicom w obecności uczestniczki postępowania.

Uczestniczka wskazała, że samochód C. (...) był zakupiony podczas trwania związku małżeńskiego stron za kwotę 20 000 złotych. W trakcie rozwodu wnioskodawca sprzedał auto koledze, natomiast zakupił busa T. na nazwisko innego kolegi – współnika wnioskodawcy. Podkreśliła, że kwota widniejąca w fakturze sprzedaży jest co najmniej dwukrotnie zaniżona.

Uczestniczka wskazała, że wnioskodawca podstępem zakupił garaż obok bloku, w którym znajduje się mieszkanie stron. Uczestniczka postępowania była przekonana, że jest to majątek wspólny stron, natomiast dopiero teraz okazało się, że garaż wnioskodawca zakupił na swoją siostrę. Pieniądze na zakup tego garażu wnioskodawca przekazał siostrze i szwagrowi, w ocenie uczestniczki sam zapłacił za niego pieniędzmi wchodzącymi w skład majątku wspólnego stron, stąd wniosek o ustalenie, że wchodzi on w skład majątku wspólnego stron jest zasadny.

Sąd ustalił, co następuje:

Małżeństwo P. P. i K. K. (poprzednio P.) zostało zawarte 30 sierpnia 2008 roku w P..

Początkowo małżonkowie mieszkali u rodziców K. K., za co nie ponosili żadnych kosztów.

P. K. w tygodniu pracował jako hydraulik i zarabiał 2000-3000 złotych miesięcznie. W weekendy grał w zespole na uroczystościach, jednakże początkowo nie założył działalności gospodarczej. Wartość zaniżonego przychodu w złożonym zeznaniu podatkowym PIT-37 za 2009 rok wyniosła 14 500 złotych, natomiast w 2010 roku wyniosła 25 000 złotych. K. K. pracowała w sklepie u rodziców, gdzie również otrzymywała wynagrodzenie w wysokości około 2000-3000 złotych. Następnie K. K. pracowała w Urzędzie Pracy oraz Starostwie P.,

Małżeństwo P. P. i K. K. zostało rozwiązane wyrokiem Sądu Okręgowego w Olsztynie w sprawie sygn. akt VI RC 906/17 z dnia 20 listopada 2018 roku, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku w sprawie I A Ca 153/19 z dnia 2 sierpnia 2019 roku.

Małżonkowie nie zawierali żadnych umów małżeńskich.

(okoliczności bezsporne; dowód: odpis wyroku rozwodowego k. 8-11, zeznania świadka G. K. k. 149v-150, akta kontroli podatkowej za lata 2009-2010 – protokół kontroli podatkowej k. 254 akt kontroli podatkowej)

P. P. i K. K. w dniu 19 października 2010 roku nabyli, na prawach wspólności ustawowej, na odrębną własność lokal mieszkalny nr (...) wraz z przynależną piwnicą nr 21 oraz ze związanym z nim udziałem wynoszącym (...) części w nieruchomości wspólnej w prawie użytkowania wieczystego działki gruntu nr (...), o powierzchni 0.3896 ha oraz takim samym udziałem we współwłasności wszelkich części budynku i innych urządzeń, które nie służą do użytku właścicieli lokali.

P. P. otrzymał do majątku osobistego darowiznę od ojca S. P. (1) w wysokości 10 000 złotych oraz od siostry M. G. w łącznej wysokości 55 000 złotych.

Z pieniędzy otrzymanych w darowiznie od rodziny P. P. wpłacił zaliczkę na zakup lokalu mieszkalnego w łącznej kwocie 49 500 złotych.

Reszty ceny sprzedaży w kwocie 82 600 złotych P. P. i K. K. zobowiązali się zapłacić (...) Spółka z o.o. z siedzibą w E. w 59 miesięcznych, równych, nieoprocentowanych ratach w wysokości po 1 400 złotych każda.

Wartość rynkowa opisanej wyżej nieruchomości, według stanu na dzień ustania wspólności majątkowej i według cen aktualnych, wynosi 231 850 złotych.

(dowód: odpis aktu notarialnego k. 12-19, zaświadczenie k. 20,21, faktura k. 22,23, zestawienie operacji k. 25-27, zaświadczenie k. 74-77, umowa k. 121-125, odpis aktu notarialnego k. 126-133, zeznania świadka K. G. k. 149v, zeznania świadka S. P. (2) k. 149v, opinia biegłego k. 190-221)

Do majątku wspólnego P. P. i K. K. należał samochód osobowy C. (...), rok produkcji 2005 o numerze rejestracyjnym (...). Samochód miał uszkodzony silnik, który wymagał kapitalnego remontu. Ponadto, miał uszkodzoną skrzynię biegów. P. P. 9 października 2018 roku sprzedał wymieniony samochód bez wiedzy i zgody K. K.. Wartość tego samochodu według stanu i cen z 9 października 2018 roku wynosi 4 700 złotych.

(okoliczności bezsporne; dowód: faktura k. 24, zaświadczenie k. 104, odpis umowy sprzedaży samochodu k. 105, zeznania P. P. k. 150v, zeznania K. K. k. 151, opinia biegłego sądowego k. 261-263

P. P., przed zawarciem małżeństwa, w 2004 roku, pracując w Stanach Zjednoczonych, osiągnął dochód w wysokości 6 480 \$, natomiast w 2005 roku osiągnął dochód w wysokości 4 672 \$.

(dowód: zeznanie podatkowe k. 146)

Siostra P. P., M. G. wraz ze swoim mężem K. G. zakupili garaż nr (...) w budynku numer (...) przy ulicy (...) w P. położonym obok budynku, w którym P. P. i K. K. posiadali swój lokal mieszkalny. K. K. była przekonana, iż jest to garaż wchodzący do majątku wspólnego jej i jej męża, albowiem wspólnie z mężem korzystała z owego garażu. O tym, że garaż należy do siostry i szwagra jej męża dowiedziała się w 2017 roku od zarządzającego nieruchomością.

Wymagane opłaty za garaż w latach 2014-2017 ponosił P. P.. W latach 2018-2020 ponosił K. G..

(dowód: odpis aktu notarialnego k. 56-65, zeznania K. K. k. 151, zeznania świadka K. G. k. 149v, pismo z 17.06.2021r. k. 223, pismo z 7.10.2021r. k. 257-258)

K. K. nie zajmowała się finansami małżonków, wszystkimi formalnościami zajmował się P. P..

(dowód: zeznania świadka K. K. k. 151)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 31 § 1 k.r.o. majątkiem wspólnym małżonków są przedmioty majątkowe nabyte w czasie trwania wspólności ustawowej przez oboje małżonków lub przez jednego z nich. Przepis art. 43 § 1 k.r.o. zawiera domniemanie, iż oboje małżonkowie mają równe udziały w majątku wspólnym.

Zgodnie z art. 46 k.r.o. od chwili ustania wspólności ustawowej do majątku, który był nią objęty, jak również do podziału tego majątku w sprawach nie unormowanych w kodeksie rodzinnym i opiekuńczym stosuje się odpowiednio przepisy o wspólności majątku spadkowego i dziale spadku. Podobne odesłanie w kwestiach proceduralnych do przepisów o dziale spadku zawiera przepis art. 567 § 3 k.p.c.

Skład i wartość majątku ulegającego podziałowi ustala Sąd (art. 567 § 3 k.p.c. w zw. z art. 684 k.p.c.). Zasadą jest, iż podział majątku wspólnego obejmuje składniki należące do danego majątku w dacie ustania wspólności oraz istniejące w chwili dokonywania podziału.

Przepisy regulujące postępowanie o dział spadku (art. 680-689 k.p.c.), jak i przepisy normujące podział majątku wspólnego (art. 566-567 k.p.c.), nie określają wprost sposobów podziału majątku. Odsyłają do uregulowań dotyczących zniesienia współwłasności (art. 688 k.p.c.).

W myśl art. 622 § 2 k.p.c. w zw. z art. 688 k.p.c., gdy wszyscy współwłaściciele złożą zgodny wniosek co do sposobu zniesienia współwłasności, sąd wydaje postanowienie odpowiadające treści wniosku, jeżeli projekt podziału nie sprzeciwia się prawu ani zasadom współżycia społecznego, ani też nie narusza w sposób rażący interesu osób uprawnionych.

W niniejszej sprawie Sąd ustalił, że w skład majątku wspólnego zainteresowanych podlegającego podziałowi wchodzi:

c) stanowiący odrębną nieruchomość lokal mieszkalny nr (...) usytuowany w budynku wielorodzinnym położonym w P. przy ul. (...) wraz z przynależnym udziałem w wysokości (...) części w nieruchomości wspólnej w prawie użytkowania wieczystego działki gruntu numer (...), oraz współwłasności wszelkich części budynku i innych urządzeń, które nie służą wyłącznie do użytku właścicieli lokali, dla którego to lokalu Sąd Rejonowy w Piszku IV Wydział Ksiąg Wieczystych

prowadzi księgę wieczystą numer KW NR (...) o wartości 231 850 zł (dwieście trzydzieści jeden tysięcy osiemset pięćdziesiąt złotych);

d) kwota 4 700 zł (cztery tysiące siedemset złotych) stanowiąca równowartość samochodu osobowego marki C. (...) o numerze rejestracyjnym (...), rok prod. 2005.

Do majątku wspólnego byłych małżonków nie wchodzi garaż nr (...) położony w budynku przy ul. (...) w P., położony w kondygnacji podziemnej. Garaż należy do M. i K. G.. Okoliczność ta została potwierdzona załączonym do akt odpisem aktu notarialnego. Uczestniczka postępowania w żaden sposób nie podważyła wiarygodności tego dokumentu. Oczywistym jest, że w skład majątku wspólnego małżonków nie może wchodzić składnik majątkowy stanowiący własność osób trzecich.

Wartość składników wymienionych w pkt a) i b) wobec braku zgodnego w tym zakresie stanowiska zainteresowanych, Sąd ustalił w oparciu o opinie powołanych w sprawie biegłych sądowych z zakresu szacowania nieruchomości i z zakresu szacowania ruchomości.

Sąd w pełni podzielił opinie biegłych, bowiem spełniały one stawiane im wymogi, odzwierciedlały staranność i wnikliwość w badaniu zleconego zagadnienia. Są to opinie jasne i pełne, w przejrzysty sposób wyjaśniające wszystkie istotne okoliczności oraz uzasadniające przedstawione w nich wnioski i dokonane wyliczenia, a równocześnie są poparte wiedzą i doświadczeniem zawodowym biegłych. Opinie te nie były kwestionowane przez zainteresowanych.

Wskazać należy, że Sąd przyjął wartość pojazdu oznaczoną dla samochodu wymagającego kapitalnego remontu silnika. Trzeba zauważyć, że informacja o konieczności remontu silnika była umieszczona w fakturze. Uczestniczka postępowania zresztą nie kwestionowała stanu pojazdu, a jego wartość. Potwierdziła, iż pojazd uległ awarii.

Wnioskodawca wniósł o dokonanie podziału majątku wspólnego, w ten sposób, że wymienione wyżej składniki majątku przyznać wnioskodawcy i zasądzić od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki stosowną spłatę. Uczestniczka żądała, aby lokal mieszkalny został przyznany jej, ze spłatą na rzecz wnioskodawcy.

Jednocześnie uczestniczka postępowania pismem z 5 sierpnia 2021 roku wniosła ewentualnie o przyznanie składników majątku wnioskodawcy z odpowiednią spłatą na rzecz uczestniczki postępowania.

Uczestniczka postępowania, wyżej wymienionym pismem, wniosła o przyznanie uczestniczce postępowania prawa do lokalu socjalnego jako osobie samotnie wychowującej dwoje małoletnich dzieci i nie posiadającej żadnego innego majątku poza tym objętym postępowaniem.

Wobec faktu, że uczestniczka postępowania znajduje się w trudnej sytuacji materialnej, która uzasadniała zwolnienie jej z kosztów sądowych Sąd powziął wątpliwość czy uczestniczka postępowania będzie w stanie dokonać spłaty na rzecz wnioskodawcy. Uczestniczka postępowania nie posiada żadnych oszczędności ani majątku, poza tym okresowo pozostawała bez pracy i nie posiada stałego zatrudnienia. Ewentualne przyznanie uczestniczce w ramach podziału majątku wspólnego prawa własności lokalu mieszkalnego stron mogłoby, w ocenie Sądu, doprowadzić do sytuacji, w której nie byłaby ona w stanie spłacić w wymaganym terminie wnioskodawcy. Dlatego też Sąd przyznał składniki majątku wnioskodawcy.

W związku z powyższym, Sąd dokonał podziału majątku wspólnego w ten sposób, że wszystkie jego składniki przyznał wnioskodawcy za spłatą na rzecz uczestniczki postępowania.

Przechodząc do roszczenia wnioskodawcy o rozliczenie w niniejszym postępowaniu poczynionych przez niego nakładów z jego majątku osobistego na majątek wspólny, wskazać należy, iż roszczenia te znajdują podstawą prawną w przepisie art. 45 k.r.o., zgodnie z którym każdy z małżonków może żądać zwrotu wydatków i nakładów, które poczynił ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny. Nie można żądać zwrotu wydatków i nakładów zużytych w celu zaspokojenia potrzeb rodziny, chyba że zwiększyły wartość majątku w chwili ustania wspólności.

Na wnioskodawcy bezspornie spoczywał obowiązek udowodnienia, że dysponował on majątkiem osobistym, który zainwestowali w majątek wspólny. O takim rozkładzie ciężaru dowodu decyduje nie tylko treść art. 6 k.c., ale również treść art. 31 § 1 k.r.o., wskazująca na przynależność do majątku wspólnego szeroko rozumianych „przedmiotów majątkowych” nabytych w czasie trwania wspólności przez oboje małżonków lub przez jednego z nich.

W ocenie Sądu wnioskodawca dysponował majątkiem osobistym w kwocie 65 000 złotych z tytułu darowizn oraz kwoty 25 000 złotych z tytułu wynagrodzenia za pracę otrzymanego przed zawarciem małżeństwa. Wnioskodawca nie wykazał jednak, że całość tego majątku zainwestował w majątek wspólny.

Wnioskodawca wniósł o rozliczenie kwoty 65 000 złotych, którą otrzymał od swojej rodziny tj. siostry w łącznej kwocie 55 000 złotych oraz od swojego ojca w kwocie 10 000 złotych. Darowizny te zostały przelane na konto wnioskodawcy oraz zostały zgłoszone do Urzędu Skarbowego.

Sąd nie miał wątpliwości, że darowizny przekazywane od rodziny wnioskodawcy, były przekazywane na jego rzecz. Uczestniczka postępowania sama wskazała, że o darowiznach dowiedziała się z wniosku o podział majątku. Uczestniczka wskazywała, że darowizny te były pozorne, a pieniądze darowane wnioskodawcy przez jego siostrę i ojca w rzeczywistości były dokonywane ze środków wnioskodawcy. Nie przedłożyła jednak na tę okoliczność żadnych dowodów, oprócz gołosłownych twierdzeń. W szczególności nie udowodniła, że wnioskodawca posiadał środki pieniężne, które mogły być przekazane siostrze wnioskodawcy, a które ta później miałyby zwracać bratu, pod pozorem darowizny.

W ocenie Sądu wnioskodawca poczynił nakłady z majątku osobistego na majątek wspólny stron postępowania w łącznej wysokości 49 400 złotych. Wnioskodawca przedłożył faktury VAT, które potwierdzają, że zapłacił on zaliczkę na zakup lokalu mieszkalnego w dniu 13 sierpnia 2010 roku w kwocie 48000 złotych (k. 22) oraz w dniu 18 października 2010 roku w kwocie 1 400 złotych (k. 23)

Wnioskodawca nie udowodnił, że pozostałe środki zainwestował w nieruchomości wspólną. Na rozprawie w dniu 21 kwietnia 2021 roku wskazywał, że przy zakupie mebli i wykończeniu finansowo małżonkom pomagał ojciec wnioskodawcy. Wnioskodawczyni wskazywała ponadto, że wszelkie środki uzyskiwane przez zainteresowanych w tamtym czasie były wykorzystywane na wykończenie mieszkania.

Odnosząc się do kwoty 25 000 złotych, którą to kwotę wnioskodawca uzyskał z pracy zarobkowej przed zawarciem małżeństwa, należy wskazać, że z zeznań podatkowych wynika, iż kwota 11 507 \$ (w przeliczeniu na złotówki około 25 000 złotych), to kwota którą wnioskodawca uzyskał przez 2 lata pracy. Trudno zatem przyjąć, że koszt utrzymania P. P. w Stanach Zjednoczonych przez 2 lata wyniósł zaledwie około 500 \$, której to kwoty wnioskodawca nie żąda rozliczenia. Tym bardziej, że wnioskodawca wskazywał, że z tychże środków udzielał pomocy finansowej swojej siostrze (k. 150v). Pomijając ten fakt, wnioskodawca w żaden sposób nie udowodnił, że zarobione środki pieniężne gromadził przez 5 lat na wykończenie mieszkania.

Reasumując, łączna wartość majątku wspólnego zainteresowanych podlegającego podziałowi, tj. opisanych w pkt I a) i b) orzeczenia, na dzień ustania wspólności na rachunkach bankowych zainteresowanych, wynosi 236 550 złotych. Zatem, ponieważ udziały zainteresowanych w majątku wspólnym są równe, każdy z zainteresowanych powinien otrzymać składniki o łącznej wartości 118 275 złotych ($236\ 550\ \text{zł} : 2 = 118\ 275\ \text{zł}$).

Wnioskodawca otrzymał wszystkie składniki o łącznej wartości 236 550 złotych.

Zasła zatem konieczność zasądzenia od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki postępowania spłaty. Przy czym wnioskodawca poczynił nakłady na majątek wspólny z majątku osobistego w kwocie 49 400 złotych ($49\ 400\ \text{zł} : 2 = 24\ 700\ \text{zł}$). Zatem łączna kwota spłaty należnej uczestniczce postępowania od wnioskodawcy wynosi 93 575 złotych ($118\ 275 - 24\ 700 = 93\ 575\ \text{zł}$).

O spłacie na rzecz wnioskodawcy Sąd orzekł zgodnie z art. 212 § 3 k.c. oznaczając termin, sposób jej uiszczenia oraz wysokość odsetek należnych w przypadku zwłoki w płatności. W ocenie Sądu okres sześciu miesięcy to czas odpowiedni, który pozwoli wnioskodawcy na zgromadzenie kwoty zasądzonej na rzecz uczestniczki postępowania. Ponadto wnioskodawca deklaruje, że taki termin jest dla niego osiągalny.

W razie podziału majątku wspólnego małżonków przez przyznanie mieszkania jednemu z nich, z obowiązkiem spłaty na rzecz drugiego, kwota zasądzona tytułem spłaty będzie na tyle duża, aby drugi małżonek mógł kupić mniejsze mieszkanie bądź nająć lokal.

Wydaje się, że gdy jeden z małżonków otrzymuje spłatę w znacznej wysokości i jednocześnie spełnia przesłanki opisane w przepisie art. 14 ustawy [z 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego], na przykład jest bezrobotny bądź jest rencistą lub emerytem - sąd nie powinien przyznawać mu lokalu socjalnego i przyjmować, iż ma on inne możliwości zaspokojenia swoich potrzeb mieszkaniowych w rozumieniu powołanego przepisu. (A. Dyszlewska-Tarnawska, Prawo do lokalu socjalnego jako konsekwencja podziału majątku wspólnego małżonków po ustaniu wspólności majątkowej, PS 2009, nr 6, s. 55-65.)

W ocenie Sądu kwota spłaty jaką otrzyma uczestniczka postępowania pozwoli jej na zakup mniejszego lokalu mieszkalnego lub najęcia lokalu mieszkalnego. Dlatego też Sąd oddalił wniosek uczestniczki postępowania o przyznanie prawa do lokalu socjalnego.

Sąd nakazał uczestniczkę postępowania, aby opróżniła i wydała wnioskodawcy lokal mieszkalny, w terminie 9 miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, nie wcześniej jednak niż w terminie 3 miesięcy od uzyskania pełnej spłaty zasądzonej od wnioskodawcy.

Sąd w tym zakresie przychylił się do wniosku wnioskodawcy, któremu uczestniczka postępowania nie protestowała. W ocenie Sądu uczestniczka postępowania w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania spłaty będzie w stanie znaleźć lokal mieszkalny dla siebie i dzieci oraz przeprowadzić się do niego.

O kosztach postępowania Sąd rozstrzygnął w oparciu o przepis art. 520 § 2 k.p.c. oraz art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, uznając, iż ze względu na charakter sprawy zainteresowani winni w równym stopniu ponieść opłatę sądową od wniosku (1 000 zł) oraz koszt wynagrodzenia powołanego w sprawie biegłego sądowego z zakresu szacowania nieruchomości (1 715,36 zł) oraz ruchomości (809,75 zł). Opłata od wniosku została poniesiona przez wnioskodawcę, a ponadto wnioskodawca poniósł koszty zaliczki na poczet biegłego w wysokości 800 złotych, dlatego Sąd zasądził od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy połowę tych kosztów, to jest kwotę 900 zł. Pozostały koszt wynagrodzenia biegłego został tymczasowo pokryty ze środków Skarbu Państwa, dlatego Sąd nakazał pobrać od wnioskodawcy na rzecz Skarbu Państwa – Sadu Rejonowego w Piszku kwoty 862,55 zł. Uczestniczka postępowania K. K. postanowieniem z dnia 30 kwietnia 2021 roku została zwolniona od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych niniejszego postępowania w postaci zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego w kwocie 800 zł w całości.

O pozostałych kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.